

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

ławnik SN Radosław Jeż

Protokolant Karolina Majewska

w sprawie X.Y. - prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] w G., po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu w dniu 19 listopada 2024 r. zażalenia X.Y. - prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] w G. na postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 8 sierpnia 2024 r., sygn. akt [...] w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do złożenia odwołania od postanowienia o obniżeniu wynagrodzenia

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE

Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym postanowieniem z dnia 8 sierpnia 2024 r., sygn. akt [...] nie uwzględnił wniosku X.Y. - prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] w G. i odmówił przywrócenia terminu do złożenia odwołania od postanowienia z dnia 28 października 2022 r. w przedmiocie obniżenia do 70% wysokości wynagrodzenia X.Y. na czas trwania jego zawieszenia w czynnościach służbowych.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył X.Y. zaskarżając je w całości i zarzucił: na podstawie art. 438 § 1 pkt 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż doszło do uchybienia przez niego wskazanemu w art. 126 § 1 k.p.k. warunkowi do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, poprzez jego złożenie po upływie 7 dni od daty ustania przeszkody do złożenia odwołania, co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] w G. – X.Y., nie zasługiwało na uwzględnienie. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych okazał się być niezasadny.

Należy przypomnieć, iż warunkiem formalnym wniosku o przywrócenie terminu, o którym mowa w art. 126 § 1 k.p.k. (przy zastosowaniu w niniejszej sprawie art. 171 pkt 1 p.p.), jest po pierwsze, wykazanie, że niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, a po drugie, złożenie tego wniosku w terminie 7 dni od daty ustania przeszkody, która uniemożliwiała dokonanie określonej czynności w ustawowym terminie. Trzecim warunkiem formalnym jest zaś złożenie pisma procesowego, co do którego strona uchybiła terminowi, a które powinna złożyć wcześniej. Przyczyną niezależną od strony jest taka okoliczność, której strona nie mogła usunąć i dokonać wymaganej przez prawo czynności we właściwym czasie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 1997 r., sygn. akt V KZ 28/97, Prok. i Pr. 1997, Nr 6, poz. 9). Za takie przyczyny mogą być więc uznane jedynie okoliczności, na które wnioskujący nie miał żadnego wpływu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2024 r., sygn. akt I ZI 62/23, LEX nr 3694899).

Biorąc pod uwagę realia niniejszej sprawy, należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym zawartym w postanowieniu z dnia 8 sierpnia 2024 r., który odmówił prokuratorowi X.Y. przywrócenia terminu do złożenia odwołania na postanowienie w przedmiocie

obniżenia wynagrodzenia. Sąd pierwszej instancji słusznie dostrzegł, że X.Y. nie spełnił warunku formalnego do przywrócenia terminu do złożenia przedmiotowego środka odwoławczego, gdyż nie dotrzymał 7-dniowego terminu na złożenie owego wniosku w trybie art. 126 § 1 k.p.k. wraz z odwołaniem, który powinien być liczony od daty ustania przeszkody, która uniemożliwiała złożenie danego środka zaskarżenia w terminie. Tymczasem, prokurator X.Y. przyczynę uchybienia terminowi na złożenie odwołania na postanowienie o obniżeniu jego wynagrodzenia, upatruje w braku pouczenia sądu o terminie zaskarżenia postanowienia o obniżeniu wynagrodzenia, względnie z powodu mylnego pouczenia w tej kwestii przez pracownika sekretariatu. Abstrahując od faktu, że obwiniony X.Y. pełni urząd prokuratora i winien w sposób bardziej wnikliwy oraz precyzyjny zaznajomić się z przepisami prawa, które mają zastosowanie w dotyczącym jego postępowaniu, to w kontekście rozpoznawanej sprawy należy przede wszystkim podnieść, iż jak słusznie przyjmuje się od dawna w orzecznictwie najwyższej instancji sądowej, że deficyty w zakresie wiedzy prawnej czy nieznajomość prawa nie stanowią – w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k. – „niezależnej do strony przyczyny” niedotrzymania terminu zawitego (por.m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2000 r., sygn. akt III KKN 154/98, SIP LEX nr 51076; z dnia 19 grudnia 2006 r., sygn. akt II KZ 27/06, OSNK (R) 2006, poz. 2495 i z dnia 9 marca 2007 r., sygn. akt V KZ 9/07, OSNK (R) 2007, poz. 596); (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2024 r., sygn. akt I KZ 2/24, LEX nr 3695747).

Bez względu jednak na powyższe, Sąd Najwyższy podziela stanowisko Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym, który odmówił uwzględnienia wniosku prokuratora X.Y. w trybie art. 126 § 1 k.p.k. z powodu jego złożenia po upływie 7 dni od daty ustania przeszkody do wniesienia odwołania od postanowienia o obniżeniu wynagrodzenia prokuratorowi. Istotnie, dokonanie przedmiotowej czynności było już możliwe z chwilą doręczenia prokuratorowi X.Y. zarządzenia z dnia 20 grudnia 2022 r. o odmowie przyjęcia odwołania od postanowienia o obniżeniu wynagrodzenia, bowiem już w treści tego zarządzenia wskazano, iż odwołanie nie zostało przyjęte, gdyż złożono je po terminie. A już na pewno przeszkoda ustała na wniesienie przedmiotowego odwołania w chwili prawidłowo złożonego zażalenia z dnia 19 stycznia 2023 r. na wydane zarządzenie

z dnia 20 grudnia 2023 r. Nie przekonuje natomiast Sądu Najwyższego jako sądu odwoławczego, argumentacja obwinionego prokuratora X.Y., której nie podzielił również sąd pierwszej instancji, a mianowicie że dopiero postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2024 r. w przedmiocie utrzymania w mocy zarządzenia z dnia 20 grudnia 2022 r. wyprowadziło go z błędu co do sposobu obliczenia terminu na wniesienie odwołania od postanowienia o obniżeniu wynagrodzenia prokuratorowi. Z powyższych powodów brak jest podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

[M. T.

[ał]]